

539

Besluit van 6 november 1984, houdende wijziging van het Besluit registratie justitiële gegevens

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie a.i. van 20 februari 1984, Hoofdafdeling Staats- en Strafrecht, nr. 162/284;

Gelet op artikel 1, eerste lid, van de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag (Stb. 1955, 395);

Gezien het advies van de Commissie van advies inzake de justitiële documentatie van 6 september 1983;

De Raad van State gehoord (advies van 12 april 1984, nr. W03.84.0091/06.4.14);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie van 25 oktober 1984, Hoofdafdeling Staats- en Strafrecht, nr. 894/284;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In het Besluit registratie justitiële gegevens (Stb. 1958, 467)¹ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

Artikel 2, onder 1, sub a, wordt als volgt gewijzigd:

In plaats van de woorden «56, eerste lid onder c en derde lid» wordt gelezen: 56, derde lid.

B

Artikel 2, onder 1, sub b, wordt als volgt gewijzigd:

a. Na de woorden «429 ter van het Wetboek van Strafrecht,» wordt ingevoegd:

429 quater van het Wetboek van Strafrecht,

429 quinquies van het Wetboek van Strafrecht,

b. De woorden «431 van het Wetboek van Strafrecht, 435 van het Wetboek van Strafrecht,» vervallen.

c. De woorden «436 van het Wetboek van Strafrecht, 436a van het Wetboek van Strafrecht,» vervallen.

d. De woorden «451 quater van het Wetboek van Strafrecht,» vervallen.

e. De woorden «453 van het Wetboek van Strafrecht,» vervallen.

f. Na de woorden «463 van het Wetboek van Strafrecht,» wordt ingevoegd: 30 van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (uitgezonderd bromfietsen),

g. In plaats van de woorden «8, jo. bord 1 van bijlage II (voorzover motorvoertuigen betreffende), 51 en 52 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens elk indien de maximumsnelheid met meer dan 30 km per uur is overschreden,» wordt gelezen:

8, jo. bord 1 van bijlage II (voor zover motorvoertuigen betreffende), 51 en 52 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens, elk indien de maximumsnelheid met meer dan 50% is overschreden en de overschrijding meer dan 30 km per uur bedraagt,

h. De woorden «de Arbeidswet, de Drank- en Horecawet, de Geldschietwet, de Jachtwet, de Leerplichtwet 1969,» vervallen.

i. De woorden «de Luchtvaartwet, de Paardenwet 1939, de Rijtijdenwet, de Wet van 1 augustus 1964, Stb. 363 houdende regelen met betrekking tot de handel in antibiotica, hormoonpreparaten, thyreostatica en chemotherapeutica, bestemd of mede bestemd voor aanwending bij dieren, de Wet op de Uitoefening van de Diergeneeskunst, de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening, de Wet op de Uitoefening van de Geneeskunst, de Wet op de paramedische beroepen, de Wet op de Uitoefening van de Tandheelkunst, de Wet op de Tandheelkundige inrichtingen, de Veiligheidswet, de Vogelwet 1936, de Vreemdelingenwet,» vervallen.

C

Artikel 2, onder 4, wordt als volgt gewijzigd:

In plaats van de onderdelen a tot en met d wordt gelezen:

- a. een veroordeling is uitgesproken wegens overtreding van:
artikel 436 van het Wetboek van Strafrecht,
artikel 436a van het Wetboek van Strafrecht,
artikel 453 van het Wetboek van Strafrecht,
de Arbeidswet,
de Drank- en Horecawet,
de Jachtwet,
de Leerplichtwet 1969,
de Wet van 1 augustus 1964, Stb. 363, houdende regelen met betrekking tot de handel in antibiotica, hormoonpreparaten, thyreostatica en chemotherapeutica, bestemd of mede bestemd voor aanwending bij dieren,
de Wet op de Uitoefening van de Diergeneeskunst,
de Wet op de Uitoefening van de Geneeskunst,
de Wet op de paramedische beroepen,
de Wet op de Tandheelkundige inrichtingen,
de Veiligheidswet,
de Vogelwet 1936,
de Vreemdelingenwet;
- b. een principale vrijheidsstraf is opgelegd;
- c. een geldboete is opgelegd en deze een totale last van tweehonderd gulden of meer beloopt;
- d. de ontzegging van de rijbevoegdheid of van de bevoegdheid een luchtvaartuig te bedienen is uitgesproken;
- e. een transactie tot stand is gekomen, waarbij het betaalde bedrag een totale last van tweehonderd gulden of meer beloopt.

D

Artikel 2, onder 7, wordt gelezen:

7. de onder 3 van dit artikel vermelde wijzen van afdoening van de onder 6 van dit artikel genoemde zaken, met dien verstande dat in de gevallen waarin artikel 12 van de Rechtspleging bij de Land- en de Luchtmacht, artikel 8b van de Rechtspleging bij de Zeemacht of artikel 58 van de Wet op de Krijgstucht is toegepast, als inhoud van de beslissing uitsluitend «krijgstuchtelijke afdoening» wordt vermeld.

E

In artikel 2 wordt, onder vernummering van de onderdelen 8 en 9 tot 9 en 10, een nieuw onderdeel 8 ingevoegd, luidende:

8. de onherroepelijke afdoening van door de advocaat-fiscaal voor de krijgsmacht, de auditeur-militair of de fiscaal in behandeling genomen zaken, niet onder 6 van dit artikel genoemd, voor zover daarbij:
 - a. een veroordeling is uitgesproken als bedoeld onder 4a van dit artikel;
 - b. een principale vrijheidsstraf is opgelegd;
 - c. een geldboete is opgelegd en deze een totale last van tweehonderd gulden of meer belooft;
 - d. de ontzegging van de rijbevoegdheid of van de bevoegdheid een luchtvaartuig te bedienen is uitgesproken;
 - e. een transactie tot stand is gekomen waarbij het betaalde bedrag een totale last van tweehonderd gulden of meer belooft.

F

In artikel 2, onder 10, sub b en c, wordt in plaats van de woorden «honderdvijftig gulden of meer» gelezen: tweehonderd gulden of meer.

G

Artikel 4, onder 14 en 15, vervalt.

H

In artikel 4 wordt onderdeel 7 vernummerd tot 8 en worden de onderdelen 8 tot en met 13 vernummerd tot 10 tot en met 15.

I

In artikel 4 wordt een nieuw onderdeel 7 ingevoegd, luidende:

7. het bevel als bedoeld in artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering na voldoening aan de overeenkomstig artikel 74 van het Wetboek van Strafrecht gestelde voorwaarden;

J

Artikel 4, onder 8, wordt gelezen:

8. de beslissing dat een waarborgsom geheel of ten dele aan de Staat vervalt;

K

In artikel 4 wordt een nieuw onderdeel 9 ingevoegd, luidende:

9. de beslissing op grond van het bepaalde in artikel 577b van het Wetboek van Strafvordering tot verminderen of kwijtschelden, dan wel tot geheel of ten dele teruggeven of aan een derde uitkeren van het bedrag dat is vastgesteld in een maatregel als bedoeld in artikel 36e van het Wetboek van Strafrecht;

L

Artikel 6, onder e, vervalt. De onderdelen f, g en h worden vernummerd tot e, f en g.

M

Artikel 7, eerste lid, wordt gelezen:

1. De ingevolge dit besluit geregistreerde gegevens kunnen uit de justitiële documentatie worden verwijderd, indien sedert de geboortedag van de betrokken persoon tachtig jaren zijn verstreken.

N

In artikel 7, tweede lid, wordt in plaats van de woorden «onder 7b» gelezen: onder 8, alsmede de gegevens omtrent rechtspersonen of vennootschappen.

ARTIKEL II

Artikel 2, onder 3, van het Besluit registratie justitiële gegevens blijft van toepassing op alle in behandeling genomen zaken die voor het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit door de justitiële documentatiedienst zijn geregistreerd.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 11 juni 1979, Stb. 302.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Justitie.

Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 11 december 1984, nr. 242.

ARTIKEL III

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 december 1984.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 6 november 1984

Beatrix

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Uitgegeven de *tweeëntwintigste* november 1984

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

1. De werkdruk op het justitieel apparaat neemt toe. De groei van het apparaat houdt daarmee geen gelijke tred. Deze situatie versterkt de behoefte aan een kritische beschouwing van de werkzaamheden teneinde de voor de gehele organisatie beschikbare werkkracht zo doelmatig mogelijk te kunnen aanwenden.

In het Besluit registratie justitiële gegevens is bepaald welke gegevens in het algemeen documentatieregister moeten worden opgenomen. De justitiële documentatiedienst is belast met deze registratie en met het verschaffen van inlichtingen over de vastgelegde gegevens. De parketten doen de justitiële documentatiedienst mededeling van de te registreren gegevens en vragen inlichtingen uit het algemeen documentatieregister op.

De documentatie van de grote hoeveelheid voor registratie in aanmerking komende overtredingen legt een zwaar beslag op de afdelingen van de justitiële documentatiedienst en de administraties van de parketten. De werkbelasting die met deze documentatie gepaard gaat, overtreft zelfs de voor de registratie van de rechtbankcriminaliteit noodzakelijke werkzaamheden.

Het Besluit registratie justitiële gegevens is gebaseerd op artikel 1, eerste lid, van de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag. Ingevolge deze bepaling moet registratie van justitiële gegevens plaatsvinden, voor zover deze noodzakelijk is voor «een goede rechtsbedeling».

Afgezien van een noodzakelijke, overigens bescheiden uitbreiding ten aanzien van enkele ernstige overtredingen, beperkt dit besluit de documentatie van overtredingen, omdat deze – mede in aanmerking genomen de daaraan verbonden werklast – niet meer in alle gevallen kan worden geacht noodzakelijk te zijn voor een goede rechtspleging. Artikel 2 van het Besluit registratie justitiële gegevens wordt hiertoe op verschillende onderdelen gewijzigd. Een bijkomend voordeel van beperking van de documentatie is, dat hiermee ruimte ontstaat voor afdoening van overtredingen door politietransactie. Dit hangt samen met de opvatting dat in zaken die voor documentatie in aanmerking komen, politietransactie achterwege behoort te blijven. Dit besluit strekt voorts tot aanpassing van genoemd artikel en de artikelen 4 en 6 aan de huidige stand van de wetgeving. Tenslotte wordt artikel 7, waarin de verwijderingsregeling is neergelegd van de gegevens die in het algemeen documentatieregister zijn opgenomen, op twee punten gewijzigd.

De wijziging strekt ertoe uitvoering te geven aan een van de voorstellen die in het kader van de Heroverweging collectieve uitgaven zijn gedaan (Deelrapport 8, kamerstuk 16 625, nr. 13). Het besluit zal leiden tot een directe besparing van 12 dagtaken en opent de weg naar verdere vermindering van de werklast bij de afdelingen van de justitiële documentatiedienst en de arrondissementsparketten met 14 dagtaken, in samenhang met een voorgenomen wijziging van het Besluit politietransactie.

2. Bij de totstandkoming van het Besluit registratie justitiële gegevens lag aan de aanwijzing van de voor registratie in aanmerking komende overtredingen een tweetal overwegingen ten grondslag. Registratie werd geboden geacht omdat ofwel de betrokken wet een recidiveregeling kende ofwel de aard of de ernst van de overtreding van bijzondere betekenis was voor de rechtspleging.

In artikel 2, onder 1, sub b, van het Besluit registratie justitiële gegevens is een groot aantal overtredingen opgesomd, die in alle gevallen waarin een proces-verbaal ter zake bij het parket binnenkomt, aan de justitiële documentatiedienst worden gemeld om in het algemeen documentatieregister te worden opgenomen. Dit is de zogenaamde «voordocumentatie».

In geval van voordocumentatie informeert de justitiële documentatiedienst automatisch het openbaar ministerie over het al dan niet voorkomen van de verdachte in de documentatie. Van voorgedocumenteerde overtredingen wordt in alle gevallen de afdoening geregistreerd.

In de opsomming van de voordocumentatie werden in de eerste plaats de overtredingen opgenomen, waarvoor een wettelijke recidiveregeling bestond. Voorts werd een aantal ernstige overtredingen vermeld, waarvan het gezien hun aard voor een goede rechtspleging noodzakelijk was te kunnen beschikken over iedere afdoening.

Van de voordocumentatie wordt onderscheiden de zogenaamde «nadocumentatie». Voor deze vorm van documentatie – thans geregeld in artikel 2, onder 4, 7b en 9 – kwamen in aanmerking niet-voorgedocumenteerde overtredingen waarvan de inhoud van de onherroepelijke afdoening wees op het betrekkelijk ernstige karakter ervan. Nadocumentatie vindt plaats wanneer een transactie of een geldboete van 150 gulden of meer tot stand is gekomen dan wel een principale vrijheidsstraf of de ontzegging van de rijbevoegdheid is uitgesproken.

Aan voordocumentatie zijn de meeste administratieve handelingen verbonden: het parket meldt en de justitiële documentatiedienst registreert eerst de ontvangst en vervolgens de afdoening van de zaak; bovendien verstrekt de justitiële documentatiedienst het parket op de eerste melding automatisch inlichtingen uit het algemeen documentatieregister.

Bij nadocumentatie wordt alleen de onherroepelijke afdoening gemeld en geregistreerd. De justitiële documentatiedienst verstrekt in niet-voorgedocumenteerde zaken uitsluitend inlichtingen, wanneer het parket daar om vraagt.

In 1982 werden ruim 215 000 zaken voorgedocumenteerd. Nadocumentatie vond plaats in bijna 60 000 zaken.

3. Bij de vraag welke overtredingen voor voordocumentatie in aanmerking moeten blijven komen, is uitgegaan van het standpunt dat in beginsel met nadocumentatie moet kunnen worden volstaan; slechts in bijzondere gevallen kan de voordocumentatie worden gehandhaafd. Hiermee wordt de lijn gevolgd, die mr. H. Singer-Dekker in haar proefschrift «Justitiële documentatie en antecedentenonderzoek» reeds bepleitte (Nijmegen 1980; blz. 66, 67 en 378).

In de opsomming van de voordocumentatie zijn slechts de meest ernstige overtredingen gehandhaafd. Het belang van een goede rechtsbedeling maakt de meest uitgebreide vorm van registratie van deze overtredingen noodzakelijk. Slechts op deze wijze kan een adequaat vervolgingsbeleid worden gevoerd.

Mede gelet op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer kan voordocumentatie achterwege blijven van overtredingen waarbij volgens de huidige opvattingen de afdoening niet noemenswaard wordt beïnvloed door het mogelijke strafrechtelijke verleden van de verdachte. Een groot deel van de kantongerechtovertredingen wordt tegenwoordig eerder tot het ordenings- dan tot het strafrecht gerekend; de al dan niet aanwezigheid van recidive speelt bij de afdoening daarvan geen rol van betekenis.

De werkbeparing die wordt gerealiseerd door overtredingen te verwijderen uit de opsomming van de voordocumentatie is evident. De melding en de registratie van de ontvangst van de zaak kan achterwege blijven; de automatische verstrekking van inlichtingen vervalt eveneens. Hiervoor komt in de plaats verstrekking van inlichtingen in de gevallen dat het parket daar om vraagt en, indien nadocumentatie moet plaatsvinden, melding en registratie van de onherroepelijke afdoening. Ingevolge de wijziging behoeven jaarlijks ongeveer 65 000 overtredingen niet meer te worden voorgedocumenteerd.

4. Uit de opsomming van de voordocumentatie kunnen in de eerste plaats de overtredingen beschreven in de artikelen 431 en 435 van het

Wetboek van Strafrecht vervallen alsmede de overtredingen van de Luchtvaartwet, de Rijtijdenwet, de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening en de Wet op de Uitoefening van de Tandheelkunst. Deze overtredingen komen voortaan alleen voor registratie in aanmerking, wanneer de inhoud van de onherroepelijke afdoening noodzaakt tot nadocumentatie (de algemene nadocumentatieregeling). Met het oog op de ernstiger overtredingen van de Luchtvaartwet is de algemene nadocumentatieregeling aangevuld met de gevallen waarin de ontzegging van de bevoegdheid een luchtvaartuig te bedienen is uitgesproken.

Voorts worden geschrapt uit de opsomming van de voordocumentatie de overtredingen beschreven in de artikelen 436, 436a en 453 van het Wetboek van Strafrecht alsmede de overtredingen van de Arbeidswet, de Drank- en Horecawet, de Leerplichtwet 1969, de Antibioticawet, de Wet op de Uitoefening van de Diergeneeskunst, de Wet op de Uitoefening van de Geneeskunst, de Wet op de paramedische beroepen, de Wet op de Tandheelkundige inrichtingen, de Veiligheidswet en de Vogelwet 1936. Vanwege de in deze wettelijke regelingen neergelegde recidivebepalingen moeten onherroepelijke veroordelingen ter zake worden vastgelegd. Dit besluit bepaalt daarom dat deze onherroepelijke veroordelingen – ongeacht de inhoud – worden nagedocumenteerd (de bijzondere nadocumentatie-regeling). Nadocumentatie van transacties voor deze overtredingen vindt plaats, wanneer de hoogte van het betaalde bedrag daartoe volgens de algemene nadocumentatie-regeling aanleiding geeft.

In de derde plaats worden de Jachtwet en de Vreemdelingenwet uit de opsomming van de voordocumentatie overgebracht naar de bijzondere nadocumentatieregeling. Artikel 7 van het Besluit inlichtingen justitiële documentatie voorziet in informatieverstrekking uit de justitiële documentatie ten behoeve van bestuursbeslissingen (bij voorbeeld het verlenen van een vergunning) op grond van deze wetten. Hoewel strikt genomen dit verband niet noodzaakt tot registratie van de onherroepelijke veroordelingen ter zake van overtredingen van deze wetten, is met het oog hierop toch voor deze vorm van registratie gekozen.

In de vierde plaats kan uit de opsomming van artikel 2, eerste lid sub b van het besluit, tengevolge van het in werking treden van de Wet afbreking zwangerschap, artikel 451 quater Wetboek van Strafrecht worden geschrapt.

Ten slotte zijn er de snelheidsovertredingen die door hun massaliteit een belangrijk deel uitmaken van de voor te documenteren overtredingen. Begrenzing van de registratie van deze overtredingen is daarom uit een oogpunt van besparing van werklast bijzonder aantrekkelijk.

In dit besluit wordt bepaald dat voordocumentatie van snelheidsovertredingen voortaan eerst plaatsvindt, indien de maximumsnelheid met meer dan 50% wordt overschreden en deze overschrijding meer dan 30 km per uur bedraagt. In vergelijking met de huidige regeling heeft de voorgestelde het voordeel dat de grens waarboven voordocumentatie moet plaatsvinden niet uitsluitend wordt bepaald door de absolute omvang van de overschrijding van de maximumsnelheid, maar tevens door de verhouding tussen deze omvang en de toepasselijke maximumsnelheid. Aldus wordt een meer aan de ernst van de overtreding gerelateerde en daardoor evenwichtiger voordocumentatiegrens gehanteerd.

Voor snelheidsovertredingen binnen de bebouwde kom van de maximumsnelheid van 30 of van 50 km per uur blijft onder de nieuwe regeling de voordocumentatiegrens ongewijzigd; voordocumentatie vindt – zoals in de thans geldende regeling – plaats bij overschrijdingen met meer dan 30 km per uur. Het belang van de verkeersveiligheid bij registratie van deze snelheidsovertredingen moet voorshands zwaarder wegen dan de taakverlichting die voor de administraties van de parketten en de afdelingen van de justitiële documentatiedienst zou voortvloeien uit een beperking van deze registratie.

De afweging tussen werkbelasting voor genoemde onderdelen van het justitieel apparaat enerzijds en het belang van de verkeersveiligheid

anderzijds kan evenwel tot een andere uitkomst leiden bij overschrijdingen van hogere maximumsnelheden. Zo komt voor snelheidsovertredingen op wegen buiten de bebouwde kom niet zijnde autowegen of autosnelwegen, de voordocumentatiegrens doorgaans te liggen bij overschrijdingen met meer dan 40 km per uur, terwijl voor autowegen en autosnelwegen deze grens doorgaans op overschrijdingen met meer dan 50 km per uur wordt gesteld.

5. Op 1 juli 1982 is bij ministeriële circulaire de mogelijkheid geopend van girale betaling van de politietransactie; met ingang van die datum accepteert de politie niet langer betalingen op straat.

In verband met deze ontwikkeling heeft het openbaar ministerie boven het tot dan toe hoogste politietransactietarief van 80 gulden twee nieuwe tarieven geschapen, van 100 respectievelijk 120 gulden. In de geheel herziene bijlage van het Besluit politietransactie, die op 1 juli 1982 in werking is getreden, kon daardoor een aantal overtredingen worden opgenomen, die tevoren niet voor politietransactie in aanmerking konden komen.

Krachtens het Besluit registratie justitiële gegevens worden strafzaken, die met boeten of schikkingen beneden een bepaalde grens worden afgedaan, niet in de justitiële documentatie vastgelegd. Deze (nadocumentatie-)grens is laatstelijk gewijzigd in 1979, en toen verhoogd van 100 naar 150 gulden. In de nota van toelichting bij dat wijzigingsbesluit werd aangevoerd dat door die ruime verhoging werd voorkomen dat al te spoedig een nieuwe aanpassing van de grens nodig zou zijn.

Dit betoog is door de recente ontwikkelingen in een ander licht komen te staan. Het politietransactietarief van 100 gulden is opgenomen in een tariefgroep waar – bij niet-betaling – weliswaar een transactieaanbod (130 gulden) van het openbaar ministerie volgt, dat beneden de nadocumentatiegrens ligt, doch de eis die doorgaans ter zitting wordt gevorderd ligt boven die grens: 155 gulden. Hiermee is een onwenselijke situatie ontstaan: niet voldoen aan het, immers niet voor registratie in aanmerking komend aanbod tot politie- (en openbaar ministerie-) transactie wordt doorgaans gevolgd door opname in de justitiële documentatie. In de tariefgroep waarvan het politietransactietarief van 120 gulden deel uitmaakt, ligt thans reeds het bedrag van de transactie bij het openbaar ministerie boven de nadocumentatiegrens: 155 gulden.

De nadocumentatiegrens moet derhalve worden verhoogd. Teneinde enige speling in te bouwen met het oog op de periodieke tariefsaanpassingen door het openbaar ministerie, wordt het bedrag op 200 gulden gesteld.

6. Op grond van artikel 2, onder 1, sub b, wordt in de registers der justitiële documentatie aantekening gehouden van door de officier van justitie in behandeling genomen zaken wegens overtreding van artikel 429ter van het Wetboek van Strafrecht. Bij Wet van 18 februari 1971, Stb. 96, werd dit artikel vernummerd tot 429 quinquies. Het onderhavige ontwerp voorziet in aanpassing van artikel 2, onder 1, sub b, aan deze wijziging.

Eveneens bij voornoemde Wet van 18 februari 1971 werden voorts de huidige artikelen 429ter en 429quater ingevoerd, die respectievelijk strafbaar stellen het deelnemen aan of steunen van activiteiten gericht op discriminatie van mensen wegens hun ras, en het in de uitoefening van een bedrijf, bij het aanbieden van goederen of diensten of het gestand doen van een aanbod, iemand achterstellen wegens zijn ras.

Gezien het belang dat moet worden gehecht aan de bestrijding van discriminatie is het gewenst dat overtreding van deze artikelen wordt geregistreerd ongeacht het feit of naderhand een veroordeling volgt en ongeacht de hoogte van een eventueel opgelegde straf. Daartoe wordt artikel 2, onder 1, sub b, aangevuld met artikel 429quater van het Wetboek van Strafrecht. Artikel 429ter was – zij het om andere redenen (zie boven) – reeds opgenomen in voormeld artikel, en wordt thans gehandhaafd.

7. In de opsomming van de voordocumentatie ontbreekt de overtreding van artikel 30 van de Wet Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen (W.A.M.), de onverzekerde deelname aan het verkeer met een motorrijtuig. De richtlijn voor het transactie- en strafvorderingsbeleid van het openbaar ministerie inzake kantongerechtovertredingen (Stcrt. 1982, 121, supplement) geeft voor deze ernstige overtreding, wanneer het een auto of een motor betreft, een stringente recidiveregeling. Dat betekent dat de officier van justitie zich bij elk proces-verbaal terzake van deze overtreding moet informeren over het mogelijk strafrechtelijk verleden van de verdachte.

De overtreding van artikel 30 W.A.M. voldoet – uitgezonderd wat betreft bromfietsen – aan de criteria voor voordocumentatie, die in deze nota van toelichting onder 3 zijn geschetst. Artikel 2, onder 1, sub b, wordt daarom op dit punt aangevuld.

8. Bij het in werking treden van de Wet op het consumptief geldkrediet (Stb. 1972, 399) op 1 november 1976 is de Geldschieterswet vervallen. Laatstgenoemde wet bleef evenwel voorshands nog gehandhaafd in artikel 2, onder 1, sub b, omdat nog enige tijd rekening moest worden gehouden met de mogelijkheid dat terzake van de in die wet vermelde overtredingen een strafvervolgning zou worden ingesteld. Nu de mogelijkheid van strafvervolgning inmiddels is verjaard, is er geen reden meer de Geldschieterswet te handhaven. Volledigheidshalve zij nog opgemerkt, dat, aangezien overtredingen van de Wet op het consumptief geldkrediet krachtens artikel 62, tweede lid, van die wet als economische delicten moeten worden aangemerkt, registratie van door de officier van justitie in behandeling genomen zaken tegen verdachten van overtreding van voornoemde wet reeds plaatsvindt op grond van het bepaalde in artikel 2, onder 1, sub a.

9. Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt het Besluit registratie justitiële gegevens nog op enkele andere punten aan te passen aan de huidige wetgeving.

Bij de Wet van 24 maart 1983, Stb. 135, is artikel 56, eerste lid, onder c, van de Wet op de rechterlijke organisatie vervallen. Met het oog hierop wordt artikel 2, onder 1, sub a, aangepast.

Uit de opsomming van artikel 2, onder 1, sub b, wordt de Paardenwet 1939 geschrapt. Overtredingen van deze wet zijn bij Wet van 20 mei 1955, Stb. 213, onder de werking van de Wet op de economische delicten gebracht.

Aan de onderdelen 14 en 15 van artikel 4 lagen de artikelen 13 – 13d van het Wetboek van Strafrecht ten grondslag; deze bepalingen zijn vervallen bij Wet van 10 december 1975, Stb. 684.

In artikel 4 worden voorts enkele wijzigingen aangebracht met het oog op de totstandkoming van de Wet vermogenssancties van 31 maart 1983, Stb. 153. De redactie van artikel 1, de onderdelen I, J en K sluit zo nauw mogelijk aan bij de tekst van deze wet.

Artikel 6, sub e, spreekt nog van de Wet op het testamentenregister, die is vervallen bij de inwerkingtreding van de Wet op het centraal testamentenregister van 12 januari 1977, Stb. 25; laatstgenoemde wet bevat geen strafbepalingen.

10. Artikel 7, eerste lid, onder a, dat bepaalt dat de in de registers der justitiële documentatie opgenomen gegevens daaruit worden verwijderd indien een akte van overlijden is opgemaakt door de ambtenaar van de burgerlijke stand en daarvan door de Minister van Justitie bericht is gezonden aan de desbetreffende afdeling van de justitiële documentatiedienst, komt te vervallen. In de praktijk wordt dit voorschrift al geruime tijd niet meer toegepast.

Gebleken is namelijk, dat de aan de uitvoering van voornoemde bepaling verbonden werkzaamheden voor de justitiële documentatiediensten een grote werklast betekenen. Slechts een klein deel van de binnengekomen

berichten betreft in de registers der justitiële documentatie opgenomen personen. Hiertegenover staat dat het nut van bedoelde verwijdering betrekkelijk gering is.

Het merendeel van de verwijderde gegevens zijn voorts gegevens die op grond van artikel 7, tweede lid, van onderhavig besluit toch binnen vijf jaar zouden zijn verwijderd. Tegen het achterwege laten van verwijdering van gegevens van overledenen bestaan voorts vanuit het oogpunt van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer geen overwegende bezwaren.

11. Het Besluit registratie justitiële gegevens voorziet thans niet in verwijdering van gegevens over rechtspersonen. Het ontbreken van een regeling daarvoor betekent een steeds toenemende werkbelasting voor de afdeling van de justitiële documentatiedienst, die is belast met de registratie van gegevens over rechtspersonen. Dit wordt veroorzaakt door de gestadige toeneming van het aantal geregistreerde rechtspersonen waarvoor gegevens in de justitiële documentatie worden opgenomen, en de voortdurende stijging van het aantal geregistreerde feiten per rechtspersoon. Daarnaast kan worden opgemerkt dat de registers gegevens bevatten van een groot aantal rechtspersonen die inmiddels niet meer bestaan, zijn gefuseerd of omgezet in een andere rechtsvorm met een andere naam. Deze gegevens worden derhalve niet meer geraadpleegd.

Bij handelingen van frauduleuze aard wordt wel gebruik gemaakt van (constructies met) rechtspersonen. Over het algemeen is de periode waarover een dergelijk misbruik van een of meer rechtspersonen zich uitstrekt, vrij beperkt. Voor zover het algemeen documentatieregister al een rol zou kunnen spelen bij de opsporing van deze delicten, bestaat derhalve uit een oogpunt van fraudebestrijding geen bijzondere behoefte aan het vasthouden van oudere justitiële gegevens terzake van rechtspersonen.

Het invoeren van een verwijderingstermijn voor gegevens over rechtspersonen zal dus, zoals uit het bovenstaande blijkt, een aanzienlijke werkbesparing voor de justitiële documentatiedienst betekenen, terwijl het register tevens wordt ontlast van een grote hoeveelheid overbodig materiaal.

Voor de bepaling van de verwijderingstermijn is aansluiting gezocht bij het bepaalde in artikel 7, tweede lid, gezien het feit dat de ten aanzien van rechtspersonen geregistreerde feiten voor de overgrote meerderheid overtredingen zijn. Opgemerkt dient te worden, dat het om technische redenen niet mogelijk is misdrijven van verwijdering uit te zonderen; ook gegevens daarover zullen dus in beginsel na vijf jaar worden verwijderd.

Mocht de rechterlijke macht in voorkomende gevallen behoefte hebben aan gegevens die ouder zijn dan vijf jaar, dan kan deze middels het uittreksel uit het algemeen documentatieregister in een wat ouder strafdossier ten name van de verdachte rechtspersoon deze gegevens alsnog raadplegen.

12. In het besluit is tenslotte een overgangsbepaling opgenomen die beoogt te voorkomen dat zaken die voor de inwerkingtreding van het besluit zijn voorgedocumenteerd en die niet onder de nieuwe regeling voor de nadocumentatie zullen vallen, zouden blijven openstaan in de justitiële documentatie en zodoende aanleiding tot misverstanden zouden kunnen geven.

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes